

Er det nogenstunde lovligt at give en foreløbig Lov for Udskrivningen, eller er dette ingenstunde lovligt? — thi det, som strider imod Grundloven, er ingenstunde lovligt. Altsaa, naar der gives Omstændigheder, som kunne berettigede til ifølge Grundloven at give en foreløbig Lov angaaende Udskrivningen, saa strider den foreløbige Lov heller ikke imod Grundloven. Spørgsmaalet er altsaa blot dette: har der været tilstrækkelig Anledning til i dette Tilfælde at give en foreløbig Lov eller ikke, og i saa Henseende skal jeg henholde mig til, hvad jeg har anført. Den samme ærede Taler meente vel, at man hellere end at give en ny Udskrivningslov skulde have suppleret Udskrivningen fra det foregaaende Aar; men dette lader sig aldeles ikke gjøre. I det foregaaende Aar blev nemlig alt det Mandskab udfrevet, som var tjenstdygtigt, og altsaa var der ingen flere at tage af, og, selv om dette ikke havde været Tilfældet, selv om kun et vist bestemt Antal dengang var blevet udfrevet, saa kunde man dog ikke laar tage dem, som stode for Udskrivning islor; thi dette er i Strid med Værnepligtsloven, som giver dem en særegen Stilling. Her er netop Spørgsmaalet: hvorledes skal der forholdes med de Folk, der staae for Udskrivning i 1852, hvormange af disse skal der tages? Det er det, der skal bestemmes ved Lov, og man kan ikke supplere det foregaaende Aars Udskrivning ved at tage Værnepligtige fra det foregaaende Aar. — Jeg har allerede erklæret mig for, at man maatte see, hvis det var muligt, fremtidigt at undgaae en Gjentakelse af disse foreløbige Love; men netop fordi det er kommet under Overveelse, om det ikke muligt kunde see uden nogen Lov, altsaa uden at forandre de bestaaende Love, nemlig derved, at Sessjonen blev henlagt til en anden Tid, kan jeg, saalænge Spørgsmaalet er under Behandling, ikke finde mig foranlediget til at fremkomme med noget Lovforslag, som kunde forandre Noget i de gjældende Bestemmelser.

Vjerring: Jeg maa tilstaae, at jeg er meget langt fra at være bleven overbevist ved, hvad den høitærede Justitsminister har yttret om det Urigtige i min Fortolkning af Grundloven. Den ærede Justitsminister har sagt, at en provisorisk eller foreløbig Lov ikke maa inde-

holde Bestemmelser, der ere uforenelige med Grundloven; jeg troer netop, at min Beviisførelse gif ud paa, at her var en Bestemmelse, der var uforenelig med Grundloven, og det forekommer mig ogsaa, at den ærede 5te Landstingsmand for København (Orsted) har yttret samme Mening som jeg. Fordi jeg indrømmede Muligheden [af, at man vel i visse Tilfælde kunde foretage en Ting, deraf følger jo ikke, at jeg indrømmer, at, naar disse Tilfælde ikke ere tilstede, man da ogsaa kan foretage den. Den høitærede Justitsminister har atter recurreret til, at en Forandring vilde staae i Strid med de bestaaende Love. Jeg har aldeles ikke Noget imod ved en foreløbig Lov, naar det er nødvendigt, at forandre Gvadsomhelst i en anden Lov; men jeg har blot meent, at man skulde være overordentlig vaersom med at forandre Noget, som paa nogen Maade vedrørte Grundloven, og, hvis ikke § 51 i Grundloven skal have den Betydning, at der ikke maa udskrives noget Mandskab, førend Rigsdagen har bevilget det, saa veed jeg sandelig ikke, hvad denne Paragraph betyder. Iøvrigt maa jeg tilstaae, at jeg er bleven beroliget for min UEngstelighed i denne Henseende ved, hvad den høitærede Justitsminister har yttret, at han var betænkt paa ad administrativt Veie at indrette Udskrivningen saaledes, at man ikke tiere vil see sig i den Nødvendighed efter foreløbige Love at udskrive Mandskab.

Da ikke Flere ønskede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 48 Stemmer.

Formanden: De Endringsforslag, der maatte ønskes stillede til anden Behandling, maa jeg bede afgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer anden*) Behandling af Forslag til Lov, hvorved den i Interims-Reglementet for Kallundborg Lodseri af 22de October 1846 § 3 foreskrevne Lodstvang hæves, og Marineministeriet bemyndiges til at paalægge en Priskeafgift til Lodseriet. Der er intet Endringsforslag stillet til denne Behand-

*) 1ste Behandling af denne Sag findes Sp. 582.